

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 778/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	A. B. (1)	1. w okresie od 17.09.2012 r. do 06.12.2012 r. w W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP 521-(...)-39 i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 ustawy z 29.09.1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz.	

351), odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych tą ustawą, w tym także za sprawy gospodarcze oraz prawidłowość rozliczeń wskazanej spółki z budżetem państwa, działając w warunkach czynu ciągłego, to jest w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził do wystawienia przez (...) faktur w sposób nierzetelny na rzecz: (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP (...) - tj. faktury VAT o numerach: (...) z 17.09.2012 r., (...) -2 z 19.09.2012 r., (...) -3 z 20.09.2012 r., (...) -4 z 21.09.2012 r., (...) -5 z 24.09.2012 r., (...) -1 z 01.10.2012 r., (...) -2 z 03.10.2012 r., (...) -3 z 05.10.2012 r., (...) -4 z 08.10.2012 r., (...) -5 z 10.10.2012 r., (...) -6 z 12.10.2012 r., (...) -1 z 06.11.2012 r., (...) -2 z 07.11.2012 r., (...) -3 z 08.11.2012 r., (...) -4 z 09.11.2012 r., (...) -5 z 10.11.2012 r., (...) -6 z 14.11.2012 r., (...) -8 z 15.11.2012 r., (...) -9 z 16.11.2012 r. oraz (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP (...) - FV o numerach: (...) -7 z 14.11.2012 r., (...) -1 z 03.12.2012 r., (...) -2 z 06.12.2012 r., których następnie użyto do rozliczeń podatkowych,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

2. w okresie od 14.09.2012 r. do 05.12.2012 r. w W., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP (...) i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 ustawy z 29.09.1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351), odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych tą ustawą, w tym także za sprawy gospodarcze oraz prawidłowość rozliczeń wskazanej spółki z budżetem państwa, działając w warunkach czynu ciągłego, to jest w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził do posłużenia się przez (...) fakturami wystawionymi w sposób nierzetelny przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP (...), tj. faktury o numerach: (...), z 14.09.2012 r., (...), z 18.09.2012 r., (...), z 19.09.2012 r., (...), z 20.09.2012 r., (...), z 21.09.2012 r., (...), z 27.09.2012 r., (...), z 01.10.2012 r., (...), z 02.10.2012 r., (...), z 04.10.2012 r., (...), z 05.10.2012 r., (...), z 09.10.2012r., (...), z 11.10.2012 r., (...)

		<p>z 05.11.2012 r., (...) z 06.11.2012 r., (...) z 07.11.2012 r., (...) z 08.11.2012 r., (...) z 09.11.2012 r., (...) z 13.11.2012 r., (...) z 14.11.2012 r., (...) z 14.11.2012 r., (...) z 15.11.2012 r., (...) z 03.12.2012 r., (...) z 05.12.2012 r., których następnie użyto do rozliczeń podatkowych,</p> <p><i>tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.</i></p>	
1.1.2.	A. P.	<p>pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP (...) i będąc z tego tytułu, na mocy art. 4 ust. 5 ustawy o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351), odpowiedzialnym za wykonywanie obowiązków określonych tą ustawą, w tym za sprawy gospodarcze i prawidłowość rozliczeń (...) sp. z o.o. z budżetem państwa, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził do podania nieprawdy w deklaracji VAT-7K za IV kwartał 2012 r. złożonej dniu 15.01.2013 r. do Naczelnika Drugiego MUS w W. (ul. (...), (...)- (...) W.) dotyczącej (...) sp. z o.o., co nastąpiło w wyniku posłużenia się przez tą spółkę do rozliczenia podatku VAT za wskazany okres rozliczeniowy fakturami</p>	

		<p>wystawionymi w sposób nierzetelny przez (...) z siedzibą w W. przy ul. (...), NIP 521-(...)-39, tj. fakturami VAT o numerach: (...) z 14.11.2012 r., 12.2012-1 z 03.12.2012 r. i (...) z 06.12.2012 r., w wyniku czego doszło do naruszenia art. 86 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 3a pkt 4 lit. a) ustawy o podatku VAT, czym spowodował uszczuplenie podatku VAT za IV kwartał 2012 r. w kwocie 394.235,00 zł,</p> <p>tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p><u>DELTA- (...) Sp. z o.o.</u></p> <p>M. i J. F. (1) zasiadali w zarządzie spółki (...) Sp. z o.o. i zajmowali się usługą prowadzenia ksiąg rachunkowych. Ponadto okazjonalnie zakładali puste spółki, które następnie sprzedawali. Jedną z nich była spółka (...) Sp. z o.o.</p> <p>Spółka ta została zawiązana dnia 28.09.2011 r. umową Spółki w formie aktu notarialnego (rep. A Nr (...)). Zarejestrowana została w siedzibie</p>	Zeznania J. F. (2)	(...)- (...), 1156v	

biura wirtualnego, z siedzibą w W. przy ul. (...). Spółka otrzymała numer NIP: (...). Umową sprzedaży udziałów z dnia 23.05.2012 r. A. B. (2) zakupił spółkę (...) Sp. z o.o.

Uchwałą Nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia (...) Sp. z o.o. z dnia 22.05.2012 r. powołano A. B. (1), obywatela Łotwy, na stanowisko prezesa zarządu. Uchwałą Nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. z dnia 23.05.2012 r. w sprawie zmiany Umowy Spółki dokonano zmiany firmy Spółki na (...)

Wobec (...) Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w W. przeprowadził postępowanie kontrolne rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku od towarów i usług za miesiące od lipca do grudnia 2012 r. i wykazało ono nieprawidłowości w postaci podania nieprawdy w deklaracji VAT-7 za miesiące od września do grudnia 2012 r.

W toku kontroli ustalono, że do rozliczenia podatkowego użyto faktur wystawionych w sposób nierzetelny przez (...) sp.

z o.o. z siedzibą w W.
przy ul. (...), NIP (...),
tj. faktur o numerach:
(...) z 14.09.2012 r., (...)
z 18.09.2012 r., (...)
z 19.09.2012 r., (...)
z 20.09.2012 r., (...)
z 21.09.2012 r., (...)
z 27.09.2012 r., (...)
z 01.10.2012 r., (...)
z 02.10.2012 r., (...)
z 04.10.2012 r., (...)
z 05.10.2012 r., (...)
z 09.10.2012r., (...)
z 11.10.2012 r., (...)
z 05.11.2012 r., (...)
z 06.11.2012 r., (...)
z 07.11.2012 r., (...)
z 08.11.2012 r., (...)
z 09.11.2012 r., (...)
z 13.11.2012 r., (...)
z 14.11.2012 r., (...)
z 14.11.2012 r., (...)
z 15.11.2012 r., (...)
z 03.12.2012 r., (...) z
05.12.2012 r.

Ponadto użyto w tym
celu również faktur
wystawionych w sposób
nierzetelny przez spółkę
(...) sp. z o. o. na rzecz:
(...) sp. z o. o. z siedzibą w
W. przy ul. (...), NIP (...) -
tj. faktur VAT o numerach:
(...) z 17.09.2012 r., (...) -2
z 19.09.2012 r., (...) -3
z 20.09.2012 r., (...) -4
z 21.09.2012 r., (...) -5
z 24.09.2012 r., (...) -1
z 01.10.2012 r., (...) -2
z 03.10.2012 r., (...) -3
z 05.10.2012 r., (...) -4
z 08.10.2012 r., (...) -5
z 10.10.2012 r., (...) -6
z 12.10.2012 r., (...) -1
z 06.11.2012 r., (...) -2
z 07.11.2012 r., (...) -3
z 08.11.2012 r., (...) -4
z 09.11.2012 r., (...) -5

z 10.11.2012 r., (...) -6
z 14.11.2012 r., (...) -8
z 15.11.2012 r., (...) -9 z
16.11.2012 r. oraz (...) sp.
z o. o. z siedzibą w W.
przy ul. (...), NIP (...) -
FV o numerach: (...) -7
z 14.11.2012 r., (...) -1 z
03.12.2012 r., (...) -2 z
06.12.2012 r.

Postępowanie zakończone
zostało decyzją (...)(...)
z dnia 23.04.2015 r.
Organ kontroli skarbowej
w przedmiotowej decyzji
określił spółce wysokość
zobowiązania
podatkowego w podatku
od towarów i usług
za miesiące od września
do grudnia 2012 r.
oraz podatek do zapłaty
z tytułu wystawienia
faktur za miesiące od
września do grudnia
2012 r. w wysokości:
wrzesień: 200.541,00 zł,
październik: 322.068,00
zł, listopad: 1.180.974,00
zł, grudzień: 358.210,00
zł. Strona nie wniosła
odwołania, tym samym
przedmiotowa decyzja
stała się ostateczna.

(...) Sp. z o.o.

Spółkę (...) Sp. z o.o.
stworzyli P. S. i J.
K., którzy prowadzili
działalność gospodarczą
jako osoby fizyczne,
zajmując się zakładaniem
pustych spółek na
sprzedaż. Spółkę zawiązali
01.03.2012 r. umową
Spółki w formie
aktu notarialnego (rep.
A Nr 1925/2012).

Została zarejestrowana pod adresem ul. (...) lok. A-51, (...)-(...) W. (następnie adres został wykreślony). Spółkę tę sprzedali A. S. (1) zgodnie z umową sprzedaży udziałów z dnia 23.05.2012 r. Uchwałą Nr 3 Zgromadzenia Wspólników powołano na stanowisko prezesa zarządu A. S. (1).

(...) Sp. z o.o. wystawiła szereg faktur VAT w okresie od września do grudnia 2012 r. na zakup sprzętu elektronicznego i telefonów komórkowych, a nabywcą miała być (...) P. kontrolne prowadzone wobec (...) wykazało, że (...) Sp. z o.o. nie nabyła sprzętu elektronicznego oraz telefonów komórkowych, jak zadeklarowała w ramach transakcji wewnątrzwspólnotowych, a tym samym nie mogła przenieść ich własności na rzecz DELTA- (...) Sp. z o.o.

Wobec tego faktury wystawione przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) nie dokumentowały rzeczywistej sprzedaży. Biorąc pod uwagę powyższe, (...) nie miała prawa w deklaracjach VAT-7 za okresy rozliczeniowe od września do grudnia 2012 r. do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony wykazany na

fakturach wystawionych przez (...) Sp. z o.o.

(...) Sp. z o.o.

Przeprowadzono również kontrolę podatkową wobec kontrahenta (...) – (...) Sp. z o.o., ul. (...) lok. 1, (...)-(...) W., NIP: (...). (...) Sp. z o.o. powstała dnia 19.08.2011 r. (Rep A Nr 6049/2011). W okresie od dnia powstania spółki w zarządzie zasiadali: Z. W., A. W., M. M. (2), S. K. oraz udzielono prokury samoistnej P. B..

Ustalono, że pod adresem siedziby spółki mieściła się firma (...) s.c., która prowadziła działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług wynajmu adresu na siedzibę firmy oraz świadczeniu usług odbierania i przechowywania korespondencji. Umowa najmu adresu została wypowiedziana z uwagi na brak płatności dnia 18.06.2013 r.

Ustalenia przeprowadzonego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W. postępowania kontrolnego udokumentowane zostały decyzją nr (...) z dnia 30.09.2015 r. i wykazało ono nieprawidłowości w postaci podania nieprawdy w deklaracji VAT-7, obniżając podatek należny o podatek naliczony za okres od grudnia 2011 r. do grudnia

2012 r. w łącznej kwocie
17.560.426 zł.

W przedmiocie teŝe
spółki prowadzone było
odrębne postępowanie
karne skarbowe.

(...) sp. z o.o.

Przeprowadzono również
kontrolę podatkową
wobec kontrahenta (...) Sp. z o.o., ul. (...) (...),
(...)-(...) W. NIP: (...).
Ze względu na łączność
wszczętego śledztwa w
sprawie (...) i z uwagi,
ŝe spółka (...) Sp. z
o.o. była kontrahentem
(...) finansowy organ
postępowania
przygotowawczego
postanowił połączyć oba
postępowania do
wspólnego prowadzenia.

(...) Sp. z o. o.
została założona aktem
założycielskim w formie
aktu notarialnego (rep.
A Nr 772/2012). Na
dzień założenia spółki
wszystkie udziały posiadał
A. P., obywatel Łotwy.
Został on powołany
w skład pierwszego
zarządu jako jego prezes.
Udzielił następnie w
dniu 20.11.2012 r.
prokury samoistnej E. P.,
obywatelowi Łotwy.

Ustalenia
przeprowadzonego przez
Dyrektora Urzędu
Kontroli Skarbowej w W.
postępowania kontrolnego
udokumentowane zostały
decyzją nr (...) z dnia
28.07.2015 r. i wykazało

ono nieprawidłowości w postaci podania nieprawdy w deklaracji VAT-7 za IV kwartał 2012 r.

Organ kontroli skarbowej określił w przedmiotowej decyzji podatnikowi zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za IV kwartał 2012 r. w wysokości 394.235,00 zł.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym wskazanej powyżej decyzji oraz okoliczności opisanych w decyzji określającej zobowiązanie podatkowe dla spółki (...) Sp. z o.o. wynika, że spółka (...) Sp. z o.o. nie mogła nabyć towarów handlowych od DELTA-(...) Sp. z o.o. Faktury VAT wystawione przez DELTA-(...) Sp. z o.o. ujęte w rejestrach zakupu VAT prowadzonych dla potrzeb rozliczenia podatku od towarów i usług na rzecz (...) Sp. z o.o. nie dokumentują sprzedaży telefonów komórkowych w nich wskazanych. Opisana w nich sprzedaż jest sprzedażą fikcyjną, tym samym nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego wystawione faktury stwierdzające czynności, które nie zostały dokonane - w

części dotyczącej tych czynności.

PODSUMOWANIE

Wobec tego do rozliczeń podatkowych (...) posługiwała się fakturami VAT

nieodzwierciedlającymi rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Spółka była podmiotem stworzonym jedynie w celu realizacji oszustwa podatkowego.

Jednocześnie, z uwagi na stwierdzenie, że spółka nie zakupiła towarów handlowych od (...) Sp. z o.o., nie mogła ich zbyć na rzecz podmiotów, co do których deklarowała sprzedaż w ewidencji VAT prowadzonej dla potrzeb podatku od towarów i usług, tj. (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o.

Spółka (...) Sp. z o.o. nie miała zaś prawa w deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) - 7K za IV kwartał 2012 r. do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony w kwocie 394.235,00 zł wykazany na fakturach VAT, w których jako sprzedawca została wskazana (...)

Zeznania M. F.

(...)- (...), 1130

Zeznania R. K.

(...)- (...), (...)- (...)

Zeznania P. S.

(...)- (...), 1150

Zeznania A. M.	773-775, (...) -1129v	
Wniosek	2-6	
Decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w W. nr (...) z dnia 23.04.2015 r. wydana wobec (...)	337-350	
Decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w W. nr (...) z dnia 28.07.2015 r. wydana wobec (...) Sp. z o. o.	764-771	
Decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej we W. nr (...) z dnia 30.09.2015 r. wydana wobec (...) Sp. z o. o.	778- 817	
Deklaracje VAT-7 złożone przez (...) za okres od lipca do grudnia 2012 r.	17-25	
Deklaracja VAT-7 złożona przez (...) Sp. z o.o. za IV kwartał	425-426; 445-446	
Deklaracje VAT-7 złożone przez (...) Sp. z o.o. za okres od września do listopada 2012 r.	127-129	
Informacje podsumowujące VAT-UE złożone przez (...) Sp. z o.o. za okres od czerwca do października 2012 r.	550-554	
Rejestr sprzedaży VAT (...) za wrzesień, październik, listopad i grudzień 2012 r.	278, 289, 302, 328	

Rejestry zakupów VAT (...) za: wrzesień, październik, listopad i grudzień 2012 r.	221, 228, 243, 264		
Rejestry zakupów VAT za IV kwartał (...) Sp. z o.o.	744		
Faktury VAT wraz z dokumentami PZ wystawione we wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 2012 r. przez (...) Sp. z o. o. na rzecz (...)	222-227, 229-240, 244-261, 265-268		
Faktury VAT wraz z dokumentami WZ wystawione we wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 2012 r. przez (...) na rzecz (...) Sp. z o. o.	279-288, 329-332, 290-301, 303-318, 326-327		
Faktury VAT wystawione przez (...) na rzecz (...) Sp. z o. o.	745-747		
Kserokopia umowy sprzedaży udziałów (...) Sp. z o.o.	370-372		
Protokół badania ksiąg podatkowych (...) Sp. z o.o.	312-320		
Umowa nr (...) z dnia 02.09.2012 r. na dostawę komponentów do systemów (...) i (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o.	271-275		
W dniu 30.10.2017 r. wobec A. B. (1) sporządzono postanowienie o przedstawieniu zarzutu. Postanowienia nie	Postanowienie o przedstawieniu zarzutów - A. B. (1)	394-397	

<p>ogłoszono podejrzanemu, gdyż nie ustalono jego miejsca pobytu na terenie kraju. Postanowieniem z dnia 24.11.2017 r. zastosowano wobec podejrzanego A. B. (1) postępowanie w stosunku do nieobecnych.</p> <p>W dniu 22.03.2019 r. wobec A. P. sporządzono postanowienie o przedstawieniu zarzutu, przy czym postanowienia nie ogłoszono podejrzanemu, gdyż nie ustalono jego miejsca pobytu na terenie kraju. Postanowieniem z dnia 22.03.2018 r. zastosowano wobec podejrzanego A. P., postępowanie w stosunku do nieobecnych.</p> <p>A. B. (1) i A. P. nie byli karani.</p>			
<p>Postanowienie o przedstawieniu zarzutów - A. P.</p>	<p>(...)</p>		
<p>Informacja z K.</p>	<p>(...), (...), (...), (...)</p>		
<p>2.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania J. F. (2)	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków J. F. (2) i M. F., tj. członków zarządu (...) Sp. z o.o., którzy zeznali na okoliczność powstania spółki (...) sp. z o.o. oraz prowadzenia księgowości na rzecz (...), a także zeznania świadków J. K. i H. S., którzy zeznali na okoliczność powstania oraz sprzedaży spółki (...) Sp. z o.o.</p> <p>Ich zeznania były logiczne, spójne oraz korespondowały z nieosobowym materiałem dowodowym. Świadczenie są osobami obcymi dla oskarżonych. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków, gdyż w materiale dowodowym nie ujawniły się żadne dowody wykluczające prawdziwość złożonych przez nich zeznań.</p> <p>Okoliczność, że świadkowie nie byli w stanie obecnie odtworzyć wszystkich szczegółów transakcji z nabywcą podmiotu (...) Sp. z o.o.</p>	

		<p>oraz nabywcą podmiotu (...) Sp. z o.o., Sąd uznał za naturalny wynik upływu czasu i związanego z nim procesu zapominania; nadto Sąd nie mógł pominąć, że świadkowie prowadząc działalność gospodarczą siłą rzeczy współpracują z szeregiem podmiotów, tym samym nie budzi wątpliwości Sądu, iż nie byli w stanie odtworzyć w sposób precyzyjny szczegółów każdej transakcji.</p>	
	Zeznania M. F.		
	Zeznania R. K.		
	Zeznania P. S.		
	Zeznania A. M.	<p>Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadka A. M. na okoliczność usług księgowych świadczonych na rzecz (...) Sp. z o.o. Jej zadania wynikały z podpisanej ze spółką umowy. Otrzymywała faktury oraz CMR potwierdzające odbiór, nie miała podejrzeń. Zajmowała się tylko fakturami dotyczącymi <u>granulatu złota</u>. Nie widziała nigdy sprzętu elektronicznego. Ponadto nigdy nie była odpowiedzialna za sprawdzenie faktycznego przebiegu transakcji.</p> <p>Jej zeznania w tym zakresie były logiczne, spójne oraz</p>	

		<p>korespondowały z nieosobowym materiałem dowodowym. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonych. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka, gdyż w materiale dowodowym nie ujawniły się żadne dowody wykluczające prawdziwość złożonych przez nią zeznań.</p> <p>Podkreślenia również wymaga, że -podobnie jak w przypadku wyżej wskazanych świadków-okoliczność, iż świadek nie była w stanie obecnie odtworzyć wszystkich szczegółów wykonywania usług na rzecz (...) Sp. z o.o. Sąd uznał za naturalny wynik upływu czasu i związanego z nim procesu zapominania oraz wziął pod uwagę, że świadek świadczy swoje usługi na rzecz szeregu podmiotów.</p>	
	<p>Wniosek</p>	<p>W ocenie Sądu dowody nieosobowe zgromadzone zostały prawidłowo, dokumenty zaś sporządzone stosownie do regulacji, określających ich formę i treść, przez osoby do tego uprawnione, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych. Rzetelności, prawdziwości i fachowości powyższych dokumentów strony nie kwestionowały, zaś Sąd nie znalazł podstaw, by tym</p>	

		dokumentom odmówić wiary. Tym samym Sąd uznał wymienione dokumenty za pełnowartościowy materiał dowodowy, przydatny do oparcia na nim ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.
	Decyzje Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w W. wyszczególnione wyżej	
	Deklaracje VAT-7 wyszczególnione wyżej	
	Informacje podsumowujące VAT-UE złożone przez (...) sp. z o.o. za okres od czerwca do października 2012 r.	
	Rejestry sprzedaży VAT wyszczególnione wyżej	
	Rejestry zakupów VAT wyszczególnione wyżej	
	Faktury VAT wyszczególnione wyżej	
	Kserokopia umowy sprzedaży udziałów (...) Sp. z o.o.	
	Protokół badania ksiąg podatkowych (...) sp. z o.o.	
	Umowa nr (...) z dnia 02.09.2012 r.	
	P.-nie o przedstawieniu zarzutów - A. B. (1)	

	P.-nie o przedstawie-niu zarzutów - A. P.		
	Informacja z K.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I i III	A. B. (1) A. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
A. B. (1) został oskarżony o popełnienie dwóch czynów, które każdorazowo wypełniają znamiona czynu z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. A. P. został zaś oskarżony o czyn, który wypełnia znamiona czynu z art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z			

art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Stosownie do treści art. 62 § 2 k.k.s. kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem posługuje się podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych. W przepisie tym spenalizowano wystawianie faktur i rachunków nierzetelnych oraz używanie takich nierzetelnych dokumentów transakcyjnych.

Pierwszego z tych czynów dopuszcza się podmiot zobowiązany do wystawienia faktury lub rachunku, w tym także zatrudniony u takiego podatnika, który rachunek (fakturę) wystawia. Nierzetelne są rachunek lub faktura niezgodne z rzeczywistością, a więc nieodzwierciedlające prawdziwego stanu rzeczy odnośnie istotnych elementów tych dokumentów, np. dokonania transakcji, jej daty, danych nabywcy i zbywcy, ilości towaru, ceny jednostkowej, wartości transakcji itd. Chodzi tu bowiem o taką niezgodność z rzeczywistym stanem, która ma znaczenie dla postępowania podatkowego i obowiązku podatkowego (T. Grzegorzczak, Kodeks

karny skarbowy.
Komentarz, wyd. IV, LEX
2009, teza 3). Stosownie
natomiast do treści art.
108 ust. 1 ustawy z dnia 11
marca 2004 r. o podatku
od towaru i usług (tekst
jedn. Dz.U. z 2016 r.,
poz. 710) w przypadku gdy
osoba prawna, jednostka
organizacyjna niemająca
osobowości prawnej lub
osoba fizyczna wystawi
fakturę, w której wykaże
kwotę podatku, jest
obowiązana do jego
zapłaty. Oznacza to, że
wystawca tzw. Faktury
pustej jako zobowiązany
do uiszczenia wskazanego
w niej podatku, narusza
zawsze art. 62 § 2 k.k.s.
jako wystawca nierzetelnej
faktury, godzący w
obowiązek podatkowy.

Odpowiedzialności na
podstawie art. 56 § 1
k.k.s. podlega podatnik,
który składając organowi
podatkowemu, innemu
uprawnionemu organowi
lub płatnikowi deklarację
lub oświadczenie, podaje
nieprawdę lub zataja
prawdę albo nie dopełnia
obowiązku zawiadomienia
o zmianie objętych nimi
danych, przez co naraża
podatek na uszczuplenie.

Powyższy przepis
wprowadza karalność
oszustwa podatkowego,
zaś istotą zabronionego
zachowania jest
wprowadzenie organu
podatkowego w błąd
poprzez niezgodne z
rzeczywistością

przedstawienie (lub zatajenie) okoliczności mających wpływ na wysokość podatku. Oszustwo podatkowe polega więc na takim działaniu lub zaniechaniu, które wprowadzie czyni zadość formalnym obowiązkom podatkowym (składanie deklaracji), ale jednocześnie znamionuje się wprowadzeniem organu podatkowego w błąd. Przy czym karalne jest samo narażenie podatku na uszczuplenie. Dla bytu przestępstwa określonego w art. 56 § 1 k.k.s. nie jest wymagane nastąpienie faktycznego uszczuplenia należności podatkowych, które nie stanowi ustawowego znamienia wskazanego czynu. Zakresem powyższego przepisu objęte są czyny zabronione polegające już tylko na narażeniu na uszczuplenie podatku, a tym bardziej polegające na spowodowaniu takiego uszczuplenia (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2009 r., V KK 309/08, OSNKW 2009/4/31, LEX nr 485042). Przy czym przez uszczuplenie rozumieć należy obniżenie wysokości zobowiązania podatkowego w stosunku do jego wysokości ustalonej w oparciu o prawidłowe zastosowanie regulacji prawa podatkowego do

konkretnego stanu faktycznego (por. Komentarz do art. 56 k.k.s., teza nr 62, w: Kardas Piotr, Łabuda Grzegorz, Razowski Tomasz, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, wyd. II, LEX). Sprawcami tychże czynów zabronionych mogą być podatnicy tylko w odniesieniu do tych podatków, które związane są z ustawowym obowiązkiem składania deklaracji. Uzupełnieniem tej normy blankietowej będą przepisy poszczególnych ustaw podatkowych, przewidujące stosowne terminy składania wskazanych oświadczeń przez podatnika.

Zgodnie z treścią art. 9 § 3 k.k.s. za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną. Zgodnie z art. 6 § 2 k.k.s., dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego

samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstępow czasu uważa się okres do 6 miesięcy. Zgodnie zaś z art. 7 § 1 i 2 k.k.s., jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, przypisuje się tylko jedno przestępstwo skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, a sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, a jeżeli zbiegające się przepisy przewidują zagrożenia takie same - na podstawie przepisu, którego znamiona najpełniej charakteryzują czyn sprawcy. Nie stoi to na przeszkodzie orzeczeniu także innych środków przewidzianych w kodeksie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, o czym będzie mowa w części uzasadnienia odnoszącej się do wymiaru kary.

W przedmiotowej sprawie zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że działania oskarżonego A. B. (1) w przypadku obu czynów

wypełniły znamiona z art. 62 § 2 k.k.s. Oskarżony uczestniczył w przestępczym procederze tzw. „karuzeli podatkowej”, określanym jako organizacyjnie zaawansowany przestępczy schemat transakcyjny, wykorzystujący konstrukcję podatku od wartości dodanej (VAT) w celu uchylania się od zapłaty podatku VAT należnego lub poprzez nieuprawnione domaganie się zwrotu VAT. Działania te polegały na tworzeniu iluzji okrężnego ruchu towarów przeprowadzania transakcji kupna/sprzedaży pomiędzy poszczególnymi podmiotami zaangażowanymi w oszustwo. Udział oskarżonego polegał na wykorzystywaniu nierzetelnych faktur VAT oraz na wystawianiu nierzetelnych faktur VAT, mających upozorować sprzedaż towarów w celu uzyskania następnie nienależnego zwrotu podatku VAT.

Działania podjęte przez oskarżonego A. P. wypełniły znamiona czynu z art. 56 § 1 k.k.s. oraz z art. 62 § 2 k.k.s. Oskarżony uczestniczył wraz z A. B. (1) w ww. procederze „karuzeli podatkowej”, a ponadto złożył do organu podatkowego deklarację podatkową podając w niej

nieprawdę, czym naraził podatek na uszczuplenie.

A. B. (1) pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) w okresie od 17.09.2012 r. do 06.12.2012 r. wystawił w sposób nierzetelny szereg faktur na rzecz: (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., a ponadto w okresie od 14.09.2012 r. do 05.12.2012 r. posłużył się fakturami wystawionymi w sposób nierzetelny przez (...) Sp. z o.o. Z kolei A. P. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. podał nieprawdę w deklaracji VAT-7K za IV kwartał 2012 r. dotyczącej (...) Sp. z o.o., co nastąpiło w wyniku posłużenia się fakturami wystawionymi w sposób nierzetelny przez (...)

A. B. (1) został oskarżony o popełnienie przestępstw w związku z zajmowaną funkcją Prezesa zarządu podmiotu (...) Przepis art. 201 § 1 k.s.h. stanowi, że w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. W związku z tym, że jedynym członkiem zarządu Spółki w czasie czynów był właśnie A. B. (1), Sąd uznał, że zajmował się sprawami gospodarczymi tego podmiotu (art. 9 § 3 k.k.s.). Ze zgromadzonych w sprawie dowodów nie wynika, aby sprawami spółki zajmowała się inna osoba. Ponadto

działania podjęte przez oskarżonego A. B. (1) w przypadku obu czynów charakteryzowały się tym, że zostały one podjęte w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego, z góry powziętego zamiaru (w ramach czynu ciągłego - art. 6 § 2 k.k.s.). Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że poszczególne faktury wystawiane były w krótkich odstępach czasu. Okoliczności popełnienia czynu zabronionego, a w szczególności fakt, iż wszystkie faktury wystawiane przez podmiot (...) Sp. z o.o. były wyłącznie na rzecz (...), a wszystkie faktury wystawione na rzecz (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. wystawione zostały przez (...), ponadto uwzględniając cel, w jakim były wykorzystane lub wystawione, świadczą o działaniu sprawcy w wykonaniu tego samego zamiaru.

A. P. został oskarżony o popełnienie czynu jako Prezes zarządu podmiotu (...) Sp. z o.o. Zgodnie z art. 201 § 1 k.s.h. (powołanym wyżej) z uwagi na fakt, iż oskarżony A. P. od początku istnienia spółki był jej jedynym udziałowcem i jednocześnie prezesem zarządu, to on zajmował się sprawami gospodarczymi tego podmiotu (art. 9 § 3

k.k.s.). Zatem także wobec niego ze zgromadzonych w sprawie dowodów nie wynika, aby sprawami spółki zajmowała się inna osoba.

Podkreślenia wymaga, że wszystkie powołane wyżej spółki nie posiadały fizycznie siedziby, w której byłaby prowadzona działalność gospodarcza. Prowadziły działalność jedynie w tzw. biurach wirtualnych i nie posiadały przy tym magazynów. (...) najmowała powierzchnię biurową zlokalizowaną przy ul. (...) w W. o powierzchni 33m^(2). (...) Sp. z o.o. najmowała jedynie biuro przy ul. (...) w W. o powierzchni 5m^(2). (...) Sp. z o.o. najmowała jedynie lokal położony przy ul. (...) w W. o powierzchni 19 m^(2). (...) Sp. z o.o. również najmowała jedynie biuro wirtualne, które jednocześnie świadczyło usługę odbierania i przechowywania korespondencji pod adresem ul. (...) w W.; ponadto umowa najmu została wypowiedziana, w wyniku czego w toku postpowania nie ustalono nowej siedziby wykonywania działalności. Wszystkie spółki prowadziły więc działalność w biurach wirtualnych, nie posiadając jednocześnie żadnych magazynów.

W spółkach nie zatrudniano również żadnych pracowników. W toku postępowania kontrolnego (...) Sp. z o.o. i (...) nie przedłożyły żadnych dokumentów źródłowych, z których wynikałoby, że zawierały umowy z pracownikami (listy płac, umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o dzieło itp.). Kontrola rachunków bankowych tych spółek nie wykazała jakichkolwiek przelewów z tytułu umów pracowniczych. Jednocześnie nie było kontaktu z przedstawicielami spółek, gdyż ani w (...) Sp. z o.o. ani w (...) strona nie skorzystała z prawa wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego, nie wniosła również zastrzeżeń do protokołu kontroli.

W ramach kontroli (...) Spółka z o.o., od której (...) miała nabyć sprzęt elektroniczny, ustalono, że wykazywała ona nabycie wewnątrzspółnotowe przedmiotowego sprzętu elektronicznego i telefonów komórkowych od firm (...). Z informacji uzyskanych od łotewskiej administracji podatkowej wynika jednak, że (...) Sp. z o.o. nie zakupiła od firm łotewskich (...) oraz (...) żadnego sprzętu elektronicznego i telefonów komórkowych

wykazanych w fakturach VAT, w których jako sprzedawcę wskazano (...) Sp. z o.o., a jako nabywcę (...) Sp. z o.o. Wynika to z tego, że łotewska administracja podatkowa nie posiadała informacji o tym, czy towary sprzedane przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. pochodziły właśnie od (...) oraz (...), gdyż brakowało szczegółowych danych w tym zakresie, a podatnicy (...) i (...) zostali wykreśleni z rejestru VAT z uwagi na nieskładanie deklaracji lub zawieszenie działalności. Ponadto podnieśli, że w ich ocenie transakcje dokonane przez powołane podmioty estońskie i łotewskie są wątpliwe.

Z zabezpieczonej dokumentacji i faktur wynika, że wyżej wskazane sprzęty elektroniczne, które miała nabyć DELTA- (...) Sp. z o.o. następnie odsprzedała (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o.

W ramach kontroli kontrahenta (...), tj. (...) Sp. z o.o. strona wezwana do przedłożenia dokumentacji, nie przedłożyła żadnych dokumentów, ewidencji, faktur, czy duplikatów, ani też nie skontaktowała się z inspektorem kontroli skarbowej. W ramach kontroli skarbowej stwierdzono, że spółka ta dokonywała transakcji nieistniejących, gdyż

wystawiane były na jej rzecz faktury przez podmioty w rzeczywistości niedostarczające żadnego towaru, tzw. „słupy”. Ustalono, że były to podmioty nieprowadzące działalności gospodarczej. Organ kontrolny dowiódł, że (...) Sp. z o.o. nie dokonała na własny rachunek żadnych nabyć krajowych w okresie obejmującym zarzuty postawione w niniejszej sprawie.

W ramach kontroli (...) Sp. z o. o. ustalono, że wykazała ona w rejestrze zakupów VAT zakupy oraz podatek naliczony VAT z faktur VAT obejmujących transakcję zakupów sprzętów elektronicznych między sprzedającym (...) a nabywcą (...) Sp. z o.o. Spółka ta następnie wykazała sprzedaż całości zakupionych sprzętów na rzecz firmy (...). W toku postępowania uzyskano informację od lotewskiej administracji podatkowej, że towary nabyte od (...) Sp. z o.o. nie znajdowały się w magazynie (...), a przedstawiciel spółki podniósł, że towary zostały sprzedane i przedstawiono fakturę wystawioną na rzecz (...) Sp. z o.o. dotyczącą sprzętów elektronicznych poprzednio nabytych od (...) Sp. z o.o. W zakresie tejże transakcji w dokumencie CMR brakowało istotnych

informacji i nie było możliwe zidentyfikowanie odbiorcy towarów. Z tego powodu łotewska administracja podniosła, że doszło do oszustwa karuzelowego. Spółka ta również prowadziła działalność jedynie w biurze wirtualnym pod adresem al. (...) w W., a co do której nadto została wydana decyzja (...) stwierdzająca, że spółka ta uczestniczyła w zorganizowanym łańcuchu dostaw, który miał uwiarygodnić działania mające w rzeczywistości na celu popełnienie przestępstw podatkowych. Jednocześnie w toku czynności kontrolnych firma (...) Sp. z o.o. złożyła pisemne oświadczenie, że nie współpracowała z firmą (...) i nie nabyła od niej żadnych towarów.

W związku z tym, skoro (...) Sp. z o.o. nie nabyła faktycznie żadnego sprzętu elektronicznego, to nie mogła ich odsprzedać na rzecz (...) Sp. z o.o. Jednocześnie, skoro (...) Sp. z o.o. nie mogła nabyć sprzętu elektronicznego od (...) sp. z o.o., zatem nie mogła go też sprzedać na rzecz (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. Okoliczności te zostały również potwierdzone w kontrolach przeprowadzonych w ostatnich z tych spółek, w których również wykazano nieprawidłowości i informacje potwierdzające

brak nabycia przedmiotowego sprzętu elektronicznego.

Niniejsze postępowanie prowadzono w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych. W tej sytuacji niemożliwe było odebranie wyjaśnień od oskarżonych. Jedynym świadkiem, który dysponował jakimikolwiek informacjami w zakresie prowadzonej działalności, była świadek A. M., która w odniesieniu do spółki (...) sp. z o.o. zeznała, że otrzymywała faktury oraz dokumenty CMR potwierdzające odbiór towaru, jednakże podkreślenia wymaga, iż świadek zajmowała się tylko fakturami dotyczącymi granulatu złota i nigdy nie widziała jakiegokolwiek sprzętu elektronicznego. Zatem zeznania tego świadka w żaden sposób nie podważają postawionych oskarżonym zarzutów.

W ocenie Sądu zebrane w sprawie dowody, w tym podniesione powyżej okoliczności, wskazują niezbicie, że obaj oskarżeni w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wystawiali, a także posługiwali się dokumentami (fakturami) nierzetelnymi, to znaczy takimi które nie odzwierciedlały rzeczywistej działalności, w tym miały one charakter fasadowy, zaś celem

<p>takiego proceduru było wprowadzenie organu podatkowego w błąd poprzez niezgodne z rzeczywistością przedstawienie (lub zatajenie) okoliczności mających wpływ na wysokość podatku od towarów i usług.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. B. (1) A. P.	I, III	I, III	<p>Przy wymiarze kary Sąd wziął po uwagę:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w przypadku czynów zarzuconych A. B. wyczerpujących każdorazowo dyspozycję art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. zagrożenie karą grzywny do 240 stawek dziennych (przy uwzględnieniu w myśl art. 2 § 2 k.k.s. przepisów względniejszych dla oskarżonego obowiązujących w dacie czynu, tj. w brzmieniu ustawy k.k.s. sprzed 11.02.2013 r.); • w przypadku czynu zarzuconego A. P. wyczerpującego dyspozycję art. 56 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. zagrożenie karą grzywny do

720 stawek dziennych
albo karze
pozbawienia
wolności, albo obu
tym karom łącznie
(przy uwzględnieniu
w myśl art. 2 §
2 k.k.s. brzmienia
ustawy k.k.s. sprzed
11.02.2013 r.,
obowiązującej w dacie
czynu, jako
względniejszej dla
oskarżonego i
jednocześnie
przyjęciu że art. 56
§ 1 k.k.s. przewiduje
karę surowszą w
porównaniu do art. 62
§ 2 k.k.s.);

Za okoliczności
obciążające w przypadku
obu oskarżonych Sąd
uznał:

- wysoki stopień winy,
winę umyślną w
zamiarze
bezpośrednim;
- działanie w celu
osiągnięcia korzyści
majątkowej;
- wysoki stopień
społecznej
szkodliwości czynów
- działania podjęte
przez oskarżonych
miały na celu
narażenie na straty
Skarb Państwa;
- wysokie kwoty
wymienione w
nierzetelnych
fakturach oraz
wysoka łączna kwota
zobowiązania
podatkowego.

Za okoliczności łagodzące
Sąd uznał:

- brak uprzedniej karalności.

Wobec tego Sąd wymierzył kary:

- oskarżonemu A. B. na podstawie art. 62 § 2 k.k.s w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. za czyn 1 i 2 kary grzywny w wysokości po 150 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 200 zł;
- oskarżonemu A. P. na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. karę grzywny w wysokości 400 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 200 zł.

Na podstawie art. 23 § 3 zdanie 2 k.k.s. stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności.

Podstawę ustalenia stawki dziennej grzywny stanowi natomiast minimalne wynagrodzenie obowiązujące w czasie popełnienia przypisanego czynu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2012 roku, III KK 397/11, Lex nr 1212891;

			<p>wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2011 roku, II KK 259/11, Lex nr 1084720). Czyny przypisane oskarżonym zostały popełnione w 2012 roku, gdy minimalne wynagrodzenie wynosiło 1500 zł. Wobec tego wysokość stawki dziennej grzywny należało ustalić w granicach od 50 złotych do 600 000 złotych. Przyjęte przez Sąd stawki dzienne znajdują się więc w powyższych granicach.</p> <p>W przekonaniu Sądu orzeczone wobec oskarżonych kary jednostkowe są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych im czynów, zaś ich dolegliwość nie przekracza stopnia ich zawinienia. Jednocześnie kary spełniają swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, a także będą właściwie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.</p>
A. B. (1)	II	I	<p>Wymiar kary łącznej wobec A. B. (1) zgodnie z art. 39 § 1 k.k.s. mógł oscylować w granicach od minimalnie 150 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 200 zł (absorpcja) do maksymalnie 300 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 200 zł (kumulacja).</p>

			<p>Sąd zastosował zasadę kumulacji uznając karę łączną w wymiarze 300 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 200 zł za adekwatną w ustalonych warunkach przedmiotowej sprawy. Sąd miał na uwadze, że przypisane oskarżonemu czyny zawierały w sobie szereg działań, podjętych w ramach czynu ciągłego. Podkreślenia więc wymaga, że zastosowanie zasady absorpcji lub asperacji byłoby w tym przypadku niewspółmierne do zarzuconych oskarżonemu czynów i stanowiłaby niczym nieuzasadnioną gratyfikację.</p> <p>Ukształtowana kara łączna w myśl zasady kumulacji w sposób należyty uświadomi oskarżonemu naganność jego zachowania, a także będzie stanowić dla niego wystarczającą dolegliwość i sprawiedliwą odpłatę za popełnione przez niego czyny.</p>
A. P.	IV	III	<p>Zgodnie z art. 33 § 1 k.k.s. Sąd zobowiązany był do orzeczenia wobec oskarżonego A. P. środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 394.235,00 zł.</p>

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>V</p>	<p>W przedmiotowej sprawie oskarżeni korzystali z pomocy prawnej udzielonej z urzędu, wobec tego Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. kwotę 672 zł, zaś na rzecz adw. A. S. (2) kwotę 972 zł (podwyższone o podatek od towarów i usług).</p> <p>Zgodnie z § 17 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra</p>		

	<p>Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) wynagrodzenie za obronę przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym wynosi 420 zł. Zgodnie zaś § 17 ust. 1 pkt. 2 ww. rozporządzenia wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną w toku śledztwa wynosi 300 zł. Zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia wynagrodzenie to należy ponadto podwyższyć o kwotę podatku od towarów i usług. Zgodnie zaś z § 16 ww. rozporządzenia w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%.</p> <p>A.. A. S. (2) świadczyła pomoc prawną w toku śledztwa (300 zł) oraz na 4 terminach rozprawy (420 zł plus 3x84 zł). A.. R. M. świadczył pomoc prawną na 4 terminach rozprawy (420 zł plus 3x84 zł)</p>	
VI	<p>Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów procesu kwoty od A. P. 1042 zł, a od A. B. (1) 742 zł,</p>	

mając na względzie kwotę ryczałtu za doręczenia w postępowaniu karnym, opłatę za informację z K. oraz wskazane powyżej koszty poniesione przez Skarb Państwa z tytułu obrony oskarżonych z urzędu.

Ponadto Sąd obciążył oskarżonych opłatą od orzeczonej kary grzywny/ grzywny łącznej: A. P. w kwocie 8000 zł, A. B. (1) w kwocie 6000 zł.

Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonych od kosztów sądowych. Sąd w pełni podzielił stanowisko, iż regułą winno być obciążenie skazanego kosztami procesu, zaś czymś wyjątkowym zwolnienie od ponoszenia tych kosztów.

6. Podpis